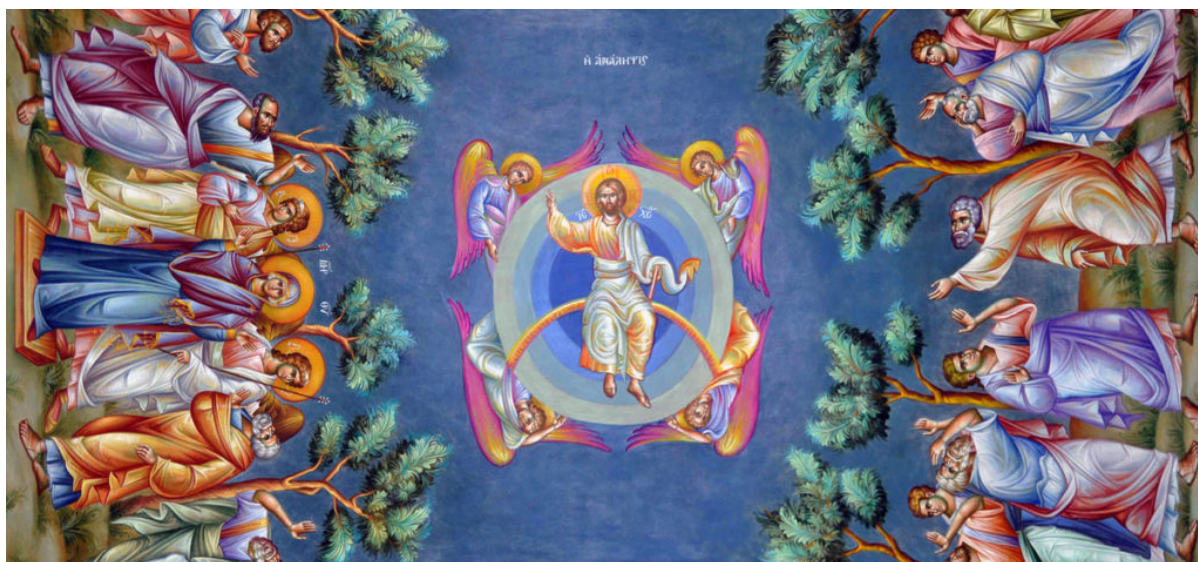

όταν κοιτάς από ψηλά (Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Υπάρχουν γιορτές στην παράδοση της πίστης μας που περνούν γρήγορα. Για παράδειγμα, η Ανάληψη του Χριστού για τους πολλούς είναι η επιστροφή του Χριστού στον ουρανό, το ότι μας αφήνει πλέον μόνους μας να διαχειριστούμε τα όσα μας έδωσε, το Ευαγγέλιο, την ζωή της Εκκλησίας, την πίστη. Και κοιτώντας ψηλά αναρωτιόμαστε συχνά γιατί δεν ξανακατεβαίνει για να ρυθμίσει τις ζωές μας, γιατί μας δίνει την εντύπωση και ότι μας έχει ξεχάσει, αλλά και ότι και ο Ίδιος αναμένει την Δευτέρα Παρουσία Του για να δώσει οριστική λύση στο πρόβλημα του θανάτου, στο πρόβλημα του κακού, στην ανθρώπινη αλλά και του κόσμου δυστυχία. Η Ανάληψη συνδέεται με την επιστροφή στο «Πάτερ ημών» και το «Δι' ευχών» ως προσευχή, με το τέλος του «Χριστός Ανέστη», αλλά και σε μια, κατά βάθος, μελαγχολία, ότι η χαρά της Ανάστασης περατώθηκε και επιστρέφουμε στην πραγματικότητα στην οποία δεσπόζει η μοναξιά.

Ας δοκιμάσουμε όμως να μην κοιτούμε προς τα ψηλά, αλλά, όπως λέει το τραγούδι, «όταν κοιτάς από ψηλά». Ας μη λησμονούμε ότι ο Χριστός ανέλαβε την φύση μας και την ανέβασε ψηλά, φέροντάς την ενωμένη με την θεϊκή του και βάζοντας τον άνθρωπο δίπλα στον Θεό. Όταν λοιπόν κατανοήσουμε ότι η προοπτική μας δεν πρέπει να είναι το να κοιτάμε ψηλά, αλλά από ψηλά, τότε και η γιορτή θα λάβει το αληθινό της περιεχόμενο, αλλά και η πορεία μας στον κόσμο θα γίνει αλλιώςτικη!

Κοιτώ από ψηλά δεν σημαίνει κοιτώ με υπερηφάνεια και αλαζονεία. Σημαίνει ότι δεν εξαντλώ τον εαυτό μου στα όσα μπορώ να δω στρέφοντας το βλέμμα γύρω από τον εαυτό μου, αλλά βλέπω με μάτια και νου απλωμένα. Βλέπω παραπέρα προς όλες τις κατευθύνσεις. Κάνω τον άλλο αδελφό μου. Νοιάζομαι με την προσευχή και την αγάπη να δω τι τον αναπαύει. Δεν περιορίζομαι σε όσους με αγαπούν, αλλά ανοίγομαι σε όλους. Δεν κλείνομαι σε μια ταυτότητα που μου λέει ότι το παν δεν είναι ο εαυτός μου, αλλά ο εαυτός μου που προσφέρεται. Κοιτάζω από ψηλά σημαίνει είμαι έτοιμος να τρέξω για να μοιραστώ αυτό ή Αυτόν που μου δίνει νόημα. Σημαίνει ότι δεν νικιέμαι από την μικρότητα ενός ήθους που χωρίζει, αλλά προχωρώ στον τρόπο που ενώνει. Με γενναιοδωρία και αρχοντιά. Με ετοιμότητα για συγχώρεση. Διότι Αυτός είναι ο Θεός στον οποίο πιστεύουμε. Ο ίλεως. Ο συγχωρητικός. Ο πρόθυμος. Ο υπομονετικός. Και μαζί Του κι εγώ.

Κοιτώ από ψηλά σημαίνει ότι βλέπω τα σημαντικά και όχι τα ασήμαντα. Ακόμη κι ό,τι μας πληγώνει, καταλαβαίνουμε ότι πορεύεται στο πρόσκαιρο και αυτό θα το καταπιεί. Η μοναδικότητα όμως του προσώπου μας μένει. Η αξία της αγάπης μένει. Η απόφαση να παλέψουμε εναντίον του κακού μας κάνει να αλλάζουμε και μαζί μας να αλλάζουν κι άλλοι. Και το σημαντικότερο όλων είναι η συντροφιά του Χριστού στην ζωή μας. Ψηλά είναι Εκείνος. Και κοιτώντας από ψηλά, κοιτάμε μαζί Του. Κι

Εκείνος, κι όταν ζαλιζόμαστε από τις λύπες, τους πειρασμούς, κάποτε και τον κακό και φοβικό εαυτό μας, γίνεται το στήριγμα και μας συγκρατεί από την πτώση.

Ας δοκιμάσουμε στην καθημερινότητα, στις σχέσεις μας με τους άλλους, στις όποιες έγνοιές μας να κοιτάξουμε ταπεινά από ψηλά. Για να ανεβούμε!

themistoklismourtzanos.blogspot.com